

Vol. 26.

Tacoma og Parkland, Wash., 119 So. 14th St., 7. Juli, 1916.

Nr. 27

Beien til Lykke og Fred.

(Af G. R. i „Luth. Sædeb.“)

Der ret vort Bestemmelsesmaal at
forståa
Gud gav os sit hellige Ord,
Dg dertil han henviser store og
småa
Enfoldige, Vise paa Jord.

Da Beien til Maaleet i Vøgernes
Bog
Er merket i Skæternes Historie,
Dg denne hør Aanden i billedrigt
Sprog
Selv givet Dørlæssens Glorie.

Ara Tidernes Morgen, da altting
blev tabt,
Er tegnet med lysende Skrift
Det Liv, der i Eden ved Synden
blev tabt,
Som følge af Slægens Bedrift,
Da Mennelets Syulen i Synds-
nets Bølger
Til Arsen paa Vandet islod om,
Mens Håndbets Øjed de gien-
stridig dølger,
Der islod under Zebaoths Dom.

Saa folger vi Gudsfollets vesslen-
de Færd,
Gjennom tujen paa tujen Aar,
Dg alt, hvad sig tildrog af blivende
Bær
Med Indelighed præntet staar:
Tabernaklet og Templet med Buer
og Fløle,
Paaskelam, Øring og Van,
Prostetiske Synder med salvede Hæ.
Spædonime om Guds Søn.

I Tidens Falde fra Himmelens ned
Kom det væsfignede Barn,
Bragte til Xorden Glæde og Fred
Sonderet Døvelens Barn,
Jesus prædiker og hjælper i Nøden,
Følder Guds Helligheds Krav,
Sonner vor Synd gjennem Pinsler
og Døden,
Opstaaor med Seier af Grav.

Skrift lager Sæde ved Guds høje
Haande,
Aar Magt over Himmel og Jord,
Sender sine Vidner den hellige Hand
At forlunde hans Gjerning og Ord:
„Gjor fil Disciple alle Jordens Folk,
Døb dem i Treenigheds Navn,

Var Guds Frelsesanordnings Tolt,
Dræg Sjæle til Himmelens Havn.“

Dette er, hvad Guds Kirke har gjort
alt gjennem Tiderne ned.
Her er Nøglen til Himmelens Port,
Beien til Lykke og Fred.
O, at vi alle maa følge Guds Kald,
Aaabne ham Hjertet og Sind,
Da vil han — trods vort dybe Falb,
Læsse i Himmel os ind.

Eu fin Sjæl.

„Vi har mænd med begavelse;
men det sier vi først efter deres
Vejravelse.“

Saa har Waldemar Ager saa
treffende sagt. Smigrende omtale
av de levende, er en farlig ting, det
vil bli svage sjæle til ruin. Men vi
er altfor bange for at vide vores med-
levende og medhæmpende brødre den
ille præfessionelle, som kan opmuntre
dem, som ofte strider med følelsen
in, at de udretter saa lidet. En
blomst paa grav er hold, en tøf i si-
ret ejer varm.

Der er en stille, fin sjæl iblandt os
norjere i Amerika, som baade trenger
og faaer et lidet præfessionelle ord.
En, som i sin ydmaghed vist kan faa-
le det. En som i sin barnslige fri-
hetsret visstelig giv „Al god gaves
giver“ øren for, hvad godt bin har
og gjor her i livet. Og da taffer v
Gud, naar vi taffer mennesker.

Dej mener Nælsten Verge. Han
som har salt og junget drif ud af
mangt et hjerte og hjem. Uden fa-
natisme, uden overdrøvelse, uden for-
agt for den faldne, uden hat for for-
sørenen har han med sin lille harpe
og sit store hjerte funget og talt for
det, han saa vilde bringe glæde ind i
Orgens bolig. Gud glæde ham
igen.

Der er nof dem, der har større
musik i hode; men der er ei mange,
som har suure musik i sjælen. Der
er nof dem, som har hot større lit-
rære inspirationer; men saa har lagt
mere varme fra et menneskehjerte,
der staar for andre, ind i sin digtning
end der ligner i de smaa, entle digte
undertegnet „A.B.“ Derfor vil jeg
bede alle at lade de to digte, her ci-
teret, løse sig ind i sjælen og udfor-
des i lidet ved Hørs kraft, som „af-
rundt og glørde godt.“

Et venligt ord.

Et venligt ord er sagt i rette tid
det magter meget her i livets strid
det ofte seier over hjertet vandt,
I venlig tale med hinanden fandt.

Et venligt ord, som foster ingen ting
det bringer glæden og i harnen ind.
Det hører op ethvert forfuet sind
og bringer ydmaghed i hjertet ind.

Over mængden skummele pandede stræ-
ler flor,
naar blot man jaar et rigtig venligt
svar.
Hvormanden strid bilægges ei paa
jord
ved blot et eneste, ett venligt ord.

Et venlig ord kan gjøre sorgen let
og gjøre hjemmet til en eliset plet.
Et venlig ord af hjertedubet jaat,
o, tro du mit, det har en følsom
magt.

Om ifte og Ven.

Tænk, om jeg altid funde bringe
glæde
og ivrede lys omkring mit, hvor jeg
gaar.

Tænk, om jeg hjertedubden funde
lefft
for dem, som jæller her i trængsels
kaar.

Tænk, om jeg altid funde venlig veere
mod alle, som jeg møder paa min sti;
og aldri aldrig noget hjerte saare
men bringe bid med trostens olje i.

Tænk, om jeg altid, altid funde bede
til dig, min Gud, med en oprigtig
tro!

O, hvilken fred da hjertet vilde myde,
og hvilken lefft jeg deraf vilde saa.

Dej beder ei, at navnet mit maa
glinne,
naar jeg til Høv i graven inuldre
hen;
men at min Gud min gjerning vil
vesfigne,
og jeg maa gaa med fred i graven
hen.
O, Fader! Vil du også den vel-
signe,

join mig har sjælenet saa mangt et
venligt ord.

Og maa jeg her en perle esterlade,
som glæder dem, naar jeg er vandret
bort.

B. E. B.

Stevnerne i Fir.

Højt og Arbeide synes vel ikke at
høre sammen, men ved de store Stev-
ner og Møder, som blev holdt i Fir,
Wash., Paaft. D. E. Heintdahls Kald,
fra 22. til 25. Juist forenedes disse
i den skønneste Harmoni. Ung-
doms forbundets Sammenkomitee de
første tre Dage var Dage holdt med
intens og grundig Arbeide. Det
viste sig, at de unge kom med et M-
vor for Handling og en Arbeidsstmidt,
der virket tænende. De var ikke
samlet for bare at more og fornise
sig; de vilde udrette noget, og med
Ungdommens Foretagionsbed og
kraft tog de med Begejstring sat paa
det foreslaaede lange arbeidspro-
gram og ellerspederte det med re-
solutt Beslutsonhed. Men over det
hele hvilte en Festitennings Po-
esi, der gjod Høitidens Østning over
Arbeidets Prosa. Saa fristedes alt
med Kirkegigel og Sangerforbun-
dets Koncert den siste Dag — Søn-
dag.

Til Ungdoms forbundets Stevner
var der fremmødt Delegater fra alle
Foreninger indeu Pacific Krebs.
Desuden var der mange tilkommende
Gæster. Frank W. Peterson fra
Slaten Washingtons Universitet og
Forbundets President ledet Møderne.
Efter et Forretningsmøde torsdag
Aften tog man Fredag sat paa det
egentlige Program. Pastorerne C.
H. Norgaard, Everett, Geo. D. Lane
Pellingham, og M. N. Christensen,
Stanwood, holdt foredrag. Eaa
hvort foredrag fulgte en livlig Sam-
tale, i hvilken ogsaa mange af de
unge deltog. Stedets Ungdomsfors-
ning havde forberedt Program for
Fredag Aften. Hovedtaler var Paaft.
D. E. Bergesen, Seattle. Han holdt
en vækkende Tale, der var egnet til
at høje de Unge Son paa Livet.
Lørdag blev Aahandlinger løft af
Miss Bergliot Evenson, Willowsia,
Miss Margaret Christensen, Seattle,
oplæste en Aahandling, skrevet af

Se vor nye Butik

Hj. af 11te & K St.

B. Paulson

Norsk Urmaker og Juveler..

Af. Vergeen, Seattle, og C. L. Storre, Fir. Efter hver Aftanding fulgte Samtale.

Torinden de før nævnte desto og saa ved de forskellige Sammenkomster følgende med Sang, Musit eller Oplæsninger: Miss Mary Neo, Everett; Miss Marie Tolleum, Monroe; Miss Margaret Christensen, Seattle; Miss Olga Setter, Conway; Miss Petra Nelson, Fir, Miss Clariette Bru, Stanwood; Miss Olga Hansen, Bellingham, og Carl Moldrem, Mt. Vernon.

Lørdag Eftermiddag blev Delegerer og Gæster taget paa en Automobiltur ud over Landet, saa de fandt saa Anledning til at se en Del af Skagit Countys frugtbare og velstede Farme.

Alle syntes at være enige i det, at aldrig havde Ungdomsforbundet haft et højligere, mere frugtbringende og bedre besøgt Møde end dette. Siges skal det ogsaa, at det var en hel Inspiration at se saa megen vækst, kraftig og livsfrisk norsk Ungdom og kraftig og livsfrisk norsk Ungdom saa Vælfonden. Og det bedste af alt: Disse unge havde fået Son for Livets højeste og skønneste Idealer. Og her ved Stevnet hentet de nu Kraft, m. Begeistring og Inspiration til hver i sig personlig og hver i sin Areds at lade Guds Navn og Gjerning bli gjort højlig, hvis blodrøde Norsbaner maner den menneskelige Mand til at løfte Bliflet mod Idealtetens og Skønhedens isbelynte Kinder.

Indvielsen af Skagit Menigheds nye Kirke, Fir, fandt Sted Søndagen den 25de Juni. Dog først hør del berettes, at Lørdag Eftermiddag lagdes Grundstenen. Dette var af forskellige Grunde blot udset. Formand L. C. Foss talte og lagde Grundstenen i den treenige Guds Navn. I Handlingen deltog torinden Stedspresten, Past. Heimdal, også Pastorerne Olof Borge, O. Eger og M. A. Christensen.

Indvielsedagen havde brugt sam-

Tag hende til

Dewey's

Bedste Ice Cream og kolde Sommerdrikke i Verden.
952 Pacific ave.

men den største Forsamling, som endnu har været set paa Fir. Alle alene var fremmedet sterkt fra de norske Naboestemente, men også fra Tacoma, Seattle, Everett og Bellingham var der store Delegater. Kirken fandt paa langt nærmere rumme den store Tilhørerstæde. Derfor blev de også holdt Gudstjeneste i Kirkens Underlagte, hvor Past. C. S. Norgaard, Everett, prædikede. Selve Indvielsen begyndte med, at de forrettende Prester med Formanden i Spidsen marscherede ind over Kirken og tog Stede oppe ved Alteret. Past. Geo. O. Lane holdt Præstetalen. Formand L. C. Foss, som havde været Menighedens Præst fra 1894—1904, prædiket og udførte Indvielsestaften. Følgende Prester deltog i Oplæsningen af de forordnede Skriflassuit: O. E. Heimdal, S. M. Tjernagel, S. E. Baalsen, L. Rasmussen og M. A. Christensen. Hilsener til Menigheden i Anledning Højtidelighederne var indløbet fra Dr. H. G. Stub Svindens Høgskoleformand, fra Past. H. A. Stub, Seattle, som nu er paa Besøg i Østen, og fra Past. H. Ingebrigtsen, en af Menighedens tidligere Prester. Den sidste Hilsen kom dog først til at bli opført.

Den nye Kirke er bygget i Rundbuetil. Den giver rummelig Stede for ca. 350 Personer og kan tage op til 500. Den er smagsfuldt og tilslende indredet med alle moderne Forbedringer, som kan slæs for en Landskirke. Underetagen, hvis Indredning er besøkt af Ungdomsforeningen og Kvindeforeningen, har et stort Forsamlingslokale, Klædkammer og Entrée. Gas bringes til Velsynning over hele Kirken. Her paa øyen findes man vansklig en vækreste Landskirke.

Saa lidt Menighedshistorie! Skagit Nord Evangelist Lutheriske Menighed blev organiseret den 16de September 1888. Past. C. Jørgensen, daengang Præst i Stanwood, var behjælpelig med at få Menigheden stiftet. Han blev også Menighedens første Præst og betjente den indtil 1894. Følgende Familiesødre var med at organisere Menigheden: O. N. Lee, Lars Engen, Lars Danielson, Christ Olson, Ole P. Knudsen, John Manseth, Nils Danielson, Daniel Johansen, Christian Hansen, og Anders Andersen. Ungkarle: Ole Melkild og Peder Paulson. Menighedens første Bestillingsmænd var: Peder Paulson, Sekretær; Lars Danielson, Kasserer; Lars Engen, O. N. Lee og Ole P. Knudsen, Trustees. Den gamle Kirke blev bygget 1896 og indviet om Høsten 1902. En Kvindeforening blev stiftet den 18de August 1894. Følgende Præster har

betjent Menigheden for kortere eller længere Tid: C. Jørgensen, P. Isberg, L. C. Foss, S. M. Tjernagel, H. Ingebrigtsen, J. A. Lynne og O. E. Heimdal, som fremdeles betjener den følgende beslæder nu de forskellige Tillidshverv i Menigheden: Jørgen Jørgen, Sekretær; Alex Johnson, Kasserer; Christ Olson, John Locken og P. Holte, Trustees; Edw. Danielson, Kirkesanger. Som Bygningskomite for den nye Kirke tjennestgjorde J. Jørgen, Alex Johnson, Martin Gundersen, John Locken og Peter A. Lee.

Sangersforbundets Koncert Søndag Eftermiddag var ifølge flere Mening den bedste Siden forbundet kom ifand. Tak hertil skyldes for en stor Del forbundets Præsident, Past. C. S. Norgaard, Everett, og Dirigenten Advokat Carl V. Halls, Seattle. Skønt Korene havde siden Tid til at indøve Sangene i Fællesstab, var dog Samlingen ved Monteren saa god, at endog Musikkens

partierne optog med støt Dyrighed af Mrs. Carl V. Halls, Seattle, og af Prof. Ph. A. Hillström. Ved Genearet 1896 var nogle flere bestyrliget med at blytte sine vaagnement paa pianoet vundt alles garn, medens de tomme Fjellerbaade imindring. Advokat M. H. Forde de gungede ved Strandbredden fra Everett holdt under en Pause en udmerket lidens Tale, som han blev opfordret til at lade trykke i Skindens engelske Kirkeblad. Næste til det Sted, hvor dysterne var.

Hvad var der påaferde? En ung Mand trædte i en af de tomme

Til Bloksberg kan Fluerne gåa
naar
Modern Manufacturing Co.
1211 So. 11th St.
fabrikerer

VINDU- og DØRSKREENS

Førend Dere's Korrespondent ender denne Beretning, maa der føjes til nogle Ord om de fjælle Kvinder i Fir og Omegn hvis Arbeide og Sympati bidrog jo meget til at giøre disse store Sammenkomster saa vellykkede, som de var. Kvinderne gjorde det høggælg i sine Hjem for ed tilrejende Fremmede, og hver Middag bespiste de de store Skarer i Kirken's Basement. Der skulle ikke Montiteter af Mad til for disse Hundrede af Mennesker, hør var det tilfældet Søndag; men Mad var der for alle og endda noget tilovers. Arbeidet udførtes med Lust og med Smil, og det hjalp til at holde Humoren oppe hos alle.—Wash. Pn.

Vi optager ovenstaende fra Washington Posten, da vi intet har fået fra Fir direkte.—Med.

**TIL LANDSÖGERE BLANDT VORT
NORSKE LUTHERSKE KIRKEFOLK.**

Den, som skulde søge sig et nyt Hjem, vil jeg anbefale at reise til Lyman, Skagit County, Wash.

En Flade paa 1000 Acres af god botom Land er for Salg for \$35,00, \$50,00, og \$60,00 pr. Acre. En Trediedel kontant, Re'ten paa to eller tre Aar efter Önske. 7 Pricent Rente.

Man kan kjøbe fra 10 til 80 Acres.

Det er nu to Aar siden at jeg viste de første dette Land, og de har allerede bragt 12 af vort Kirkefolk til at kjøbe sig Land her.

Se dette Land, og döm for dig selv, saa har jeg ingen Tvii om at du vil slutte dig til den norske-lutherske Koloni ved Lyman.

For nærmere Underretning, skriv til

A. Sandmel, Lyman, Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614 5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504

Tacoma, Wn.

Dr. C. Quevlie

Behandler Sygdomme i

Øren, Næse, Hals og Bryst.

Kontortid Kl. 1-5 e. m.

Mandag, Onsdag og Lørdag også

Kl. 7-8 e. m.

Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Phone Main 759

S. W. SIMPSON

DENTIST

404 Nat. Realty Bldg. TACOMA

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nödigtig

M. 7314

110½ Tacoma Ave

Lutherist Bognission, Bergen Norge

Gode Bøger til Nibeling rundt om i Hjemmet, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Lutherist Bognissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Bisshop og sendes mod et ubetydelig Bidrag ved Henvendelse til Lutherist Bognission, Bergen, Norge.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Når man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man hæst telephonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Baade og bad Giermanden om at lægge lidt fra Land. Saa satte han sig og talte til Folket. Det var Jesus. Da Boaten tilhørte Simon Peter.

Lidet anede Simon Peter, at denne Dag ikke blot vilde saa Betydning for hele hans Fremtid, men for hans Folk, ja, alle Folkeslag og de kommende Slægter.

Da Jesus havde talst til Folket, bød han Simon Peter (imod den menneskelige Hormust) at føre ud daa Dybet og faste Garnene ud til en Fiskedrøt. Peter adlod ikke Hormusten, men Mesterens Ord, og her begyndte Larvagen til den underulde Indslydelse. Peter senere udøvede Den begyndte med, at han saa Jesu Heilighed og sin Synd, og at ikke blot han, men ogsaa de andre fiskere forsøgte alt for at følge Jesus.

Stanwood, Wash.

Udskommet til Indrenissionen, Pacific District Ved Pastor Hedges. Konfirmationsoffer Syd Tacoma. \$13,35. Ved Pastor Grünsberg \$2,50 — til sammen \$15,85

Andrew L. Nelson
Kasserer

• Hvad læser du?

En Møder havde en Son, som hun daarslig funde magte at opdrae. Hvor var han blevet forfalden til at lære daarslige Ørger. Hans Fantasi og Tanker som derved til stadiig at sjælfælte sig med Ting, der fun funde forgifte hans Sjel, og Virkningen deraf udeblev heller ikke.

Moderen, som ikke kunde undgaa at lægge Merke hertil, hvorledes han altid var opfyldt af alt det "spændende," han havde læst om et Indbrud, Nøveri, Overfald, Bold og Mord, jogde øste til ham:

"Hvad skal det blive af dig? — Hvordan mon det engang vil ende?"

Men han lo fun og sagde:

"Det er jo ikke andet end Historier, og de er saa interessante."

Det blev alligevel dyre Historier for ham; thi om sider funde han ikke store sig, men en uimodstaelig Magt drev ham til jels at prøve paa at efterleve nogle af dem. Han vilde ud paa Eventyr i det mindste og i al Hemmelighed forlod han sit Hjem.

Vi kan ifølge ham i det entsette; men saa Nar efter findes vi ham i Hængsel. Han havde da begaget et Indbrud, og da han blev opdaget havde han offret et Revolverstuds imod den, der vilde gribe ham, ganske, som han som Gut havde læst om i Romanerne.

Da han sad i Barefægtssarrest, sikkedes hans Møder Lov til at besøge ham; men hvilket Gjerning vor det ikke. Det var som om Møderens Hjerte skulde briste, da hun saa sin Son igjen under jaadomme Domstendigheder.

"Møder! Møder! Saa langt har den daarlige Læsning, som jeg mættede mine Tanker og min Fantasi med i min Ungdom, ført mig." Gredende fastede han sig i sin Møders Arme. Men nu vil jeg blive et nyt Menneske, om det er muligt."

Og det var muligt. I Hængslet kom den unge Mand for første Gang i sit Liv til at leje i en Bibel. Og om det var skeet for. Da var maaske baade han og hans Møder blevet sparet for mange bitre Timer. I Bibelen løste han om Jesus, som kom for at sege og frelse det fortalte, og han tog imod Hærslen og blev hvad han begjæredes, et nyt Menneske.

To Maader at bruge det pa-

Før en Del Aar siden fik to Søstre som blev konfirmeret sammen hver sit Ny-testament. De tager med Herbedighed mod den hellige Bog, pakker den omhyggelig ind og gemmer den i Komodeklitten, hvor den saa Lov til at ligge uret. Den ene Søster bliver hjemme, den anden saar sin Gjerning paa en anden Egn. Da først det, at denne sidste ejer en Tids Kortsh bliver valgt, og nu stormer de ind paa hende, de mange olivelige Spørgsmål, som frøver Besvarelse. Venne varer det ikke, før hun saar hentet sit Testamente frem fra Komodeklitten, og idet hun læste anden Bon om den Hollandske Beledning, erfører han, at den Bog indeholder Sandhed til Salighed og joa for hende. Da som rimeligt er, kan det ses paa Bogen, at den bruges. Der er mange Ord, som man ikke kan forstå, fordi de har bragt Tugt og Trost. Opbyggelse og Beslutning, og hun måa have det saaledes, at hun let kan finde dem igjen.

En Dag saar hun Besøg af Søsteren, som er i Hjemmet. Denne ser Testamentet, der ligger paa Bordet, tager det i Haanden og opdager hvor forandret det er og siger til Søsteren: "Men Søster da, hvordan er det du behandler dit Testamente; nei, da har jeg rigtignok været mere vorsom med mit — det ligger i min Komodeklitte ligesaa pent idag som den Dag jeg fik det."

Hvordan er dit Testamente, og hvordan ser det ud?

Snart skal vi ha

PIC-NIC

og uden den ægte

OLYMPIC

ICE

CREAM

bliver den ikke mindeværdig.

Udelukkende bedste Ingredienser gjør at Olympic Ice Cream er bedst.

Dr. J. L. Rynning

Norsk Læge

1625 National Realty Blg.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Ifølge Aftale
Tel. Main 7683. Madison 1003
Tacoma. Wash.

Bygningsstaal.

Automobil Reparationer
Carburetor og Magneto skade
repareres.

WEST COAST WAGON CO.
21 and Pac. Ave., Tacoma.

W. T. & BERTHA L. THOMAS

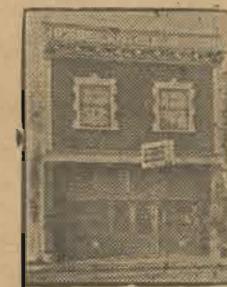
Drugless Physicians

Graduates of Kirksville College.
709—710 Fidelity Building
Tacoma.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.

Main 7745 Tacoma, Wash.

Oscar P. Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Gaa til Dr. S. P. Johnson

NORSK TANDLÆGE

Hans Arbeide garanteres. Rimelige Priser

Dr. S. P. Johnson, Tandlæge

Harvard Dental Parlors
1132½ Pacific Ave. Tacoma

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific

Lutheran University Association.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.

Phone Main 4270.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret \$.75

For Aaret til Canada eller Norge 1.00

Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan blive stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K.

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Fell, som ogsaa kan hænde, saa skriv straka. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

A. K. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasseret for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til ham.

Alle Penge, som sendes til Herald, er sendes adresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash

Send ikke Penge til Redaktøren, da det volder Bryderi.

Smaat og Stort.

(Beg Pastor B. G. Vergejen).

Dommer Clinton i Portland har erklæret, at over 2000 unge forbrydere i hans ret hadde fun 3 ud af hvert hundrede hat nogenombest søndagskoleundervisning. Det er en temmelig god record for søndagskolen.

"Tidnesbyrdet" (metodist) har en skarp og modig artikel mod dans, hvori det nævnes, at endog paven i Rom har endelig set sig nødt til at forbryde dans i alle lofaler, som hører kirken til. Saar beder bladet, at nu ogsaa Nordens "ønner og østre" vil slutte med denne forstårelse for vor ungdom, og udtaler videre, at hvisom vore ledende mænd og kvinder blandt haade læg og lerd vilde negte at være med, hvor dans er med paa slæb, vilde det være en begyndelse til at faa stiggedommen fjernet."

Ungdomstevnet i Fir besluttede at til dette blad haade program og ungdommens egne referater, saa der vil komme fuld underretning. Her skal

bare nævnes, at det var en frejd at se af den livsglade ungdom strømme ud og ind ad den nye, vareke Kirke; men størst glæder gav de taler, som de ikke holdt om Kirke, om ungdom og kristendom. Det gjorde de ældre hjerter jaa underligt godt. Læs nu de unges egne ord i dette blads kontumende numre, og du vil se, at der dog er ungdom, som troer paa andet end bare moro. Gud lade os opleve meget af projektenes store syn: "Se din ungdom kommer til dig som dug av morgenrøden". Den friske dug, som kommer tidlig om morgenene og reflesterer den første morgenjols stræller. Den friske ungdom, som tidlig i sit liv lader Guds nædes sol stråne paa sig reflesterer det i sit liv. "Lader eders lys skine for menneslene, — at de kan præse eders fader".

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Freliers Lutheriske Kirke, Sud 3 og 17de Gade. O. J. Ordal, Prest. Høimesse vaa Norf M. 11. Mønsang paa Engelsk M. 8.

Skindforeningen holder sin aarlige Picnic i Pt. Defiance Park den 13de Juli. Mænd samvelsum skinder er inbuddt til at være med. Man kommer, hvis man kan, tidsnok til Middag. Ellers er man velkommen, selv om man først kan komme senere.

Gudsjeneste i Kapellet, S. Wright og S. St., nær N. P. Hospital. Søndag M. 3 paa Norf.

Teller, Alaska.

1. Maj, 1916.—Modtaget til Alaskas Missionen \$10 fra Mrs. Chas. M. Odenseborg, Genesee, Idaho.

Taf. L. Q. Brevig.

Mandsalsstevne i Kent, Wash.

I disse Dage har Mandsalsingerne holdt et pent og godt Stevne i Kent, Wash., paa Bergs Farm.

Søndag, 2den Juli, var Pastor Ordal der vaa Estermiddag og holdt Festprædiken for Stevne. Tilstrods for at det havde regnet stædig i ca. 20 Timer var der en stor Førsamling tilstede. Bergs store Lade var dekoeret saa det var en Lyst at se. Grønt og Blomster. To lange Bord stod dækkede.

Programmet vaa Søndag Estermiddag var følgende: Velkomst tale af B. Horstad der i hjertevarme Ord bad velkommen. Saar sang en Dame mefintet bestaaende af Rosenerne, Sophie Ulleland og hendes to Søstre Astrid og Clara samt Søstrene

Bertha og Nora Carlson. De sang lige Slags Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det lange Bord, som bestod af to Bord fælde sammen, sad Pastor Ordal ved den vestlige og Pastor Hagoes ved den østlige Ende, altsaa lige overfor hinanden. Pastor Ordal holdt Bon før og efter Maaltidet. Da dette var endt, holdt de nævnte Herrer hver sin Tale, hvori de med Lynd holdt frem den rige Anledning der ved en Anstalt som denne var til at gjøre. Godt ved at føge sig af hjemløse Børn og yde dem legemlig og åndelig Pleie, og med Lyer opnåmtrede de sig selv og andre til at støtte Arbeidet, som her udføres. Mrs. Christianen og Mrs. Johnsen fulgte efter i samme Spor. Et Medlem af Bergeraadet, som var tilstede, taffede de ørede Bejægende og sagde, at vi havde dem i tænken mellem Gründring for deres Godgjærenhet og uftalte Ønske om at vor himmelste Fader maatte lønne dem for deres Velvillie. Ved denne Anledning vilde han også gjøre opmærksom paa, at denne Anstalt altid har været og fremdeles er i Drang, at den er i Drang for mange Ting. Den er i Drang for det, som ifølge den hjerde Bon hører med til dagligt Brod. Blandt de Ting nævnes også Ørigihed. Ved dette Hjem trænger vi højt til noget, som kommer ind under Navnet Ørigihed, det vil sige et Styre, et Hoved. Vi trænger en Mand og en kone til at tage Bare vaa Anstalten, ellers maa vi legge den ned. En Skinde, om hun er aldrig saa tro og skift, mangler Styrke til at udføre det Arbeide, som her kræves. Der er legemlige Anstrængelser, der er Hovedbrud, der er Bekomninger. Dersør skal der en Mand, en virkelig Mand til for at udfolde en jaadon Stilling. Han

berørte også Madvarer, hvormed de dækkede Bordene i Spisesalen. Børnene udgjorde den første Bordstilling, og de lod de delige Metter vedrøres fuld Rettsærdighed. Efter at

Børnene havde fået sin Madhug tilfredsstillet blev der lagt til for de voksne. Det var et stort og hyggeligt Selskab, der tog Plads ned Borden. Ved det

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay Grain, Flour & Feed

Fri Levering.

Vi tilfredsstiller vores Kunder
Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

maa være fuldt med Hjærlighed og udrujtet med Stanfastighed og Udholdenhed.

Bed Godhed af Sekretæren meddeles herved de følgendes Navne: Mrs. Johnson, Mrs. N. Petersen, Mrs. S. Hansen, Mrs. L. Nelson, Mrs. J. Nelson, Mrs. J. Christianson, Pastor Ordal, Mrs. Ordal, Mrs. Hans Carlson, Mrs. Wm. Young, Mrs. Skov, Mrs. Kirkebo, Mrs. Peter Larson, Mrs. Horn, Miss Storey, Mrs. Mosberg, Mrs. S. Johnson, Mrs. S. Knutson, Mrs. F. Munson, Pastor Hoges, Mrs. Hoges, Mrs. H. Hansen, Mrs. H. L. Hansen, Mrs. Brechtel, Mrs. Owen, President, Mrs. J. Christianson, Sekreter Mrs. J. W. Brechtel, Råsæder Mrs. G. O. Hansen.

Paa Barnehjemnets Begivenhedsdage en hjertelig Tak.
Jacob Lund.

En grusom Hendelse.

Det løste i en Avis at en Moders hænde havnede sine fire Børn fordi hun ikke fandt se dem da af Hunger. En anden Moders, som var død fra sit Barn. Barnet har op holdt Livet ved, at spise af sin Moders Blod. Dette hørte i det voldsomme Polen 1916. Da jeg hørte det saa rænt det nyt i Minde, hvad Jesuks fortæller fra Jerusalems Fortyrrelse, som er et Fortællede paa den sidste Dag. Her er Fortællingen.

\$15,00
for

MÆENDS SUITS

som er værd \$25.00. Vi garanterer, at disse vil holde sin Facion.

Vi har et stort Utvalg.

JOSEPH CHEIM

1136 Pacific Avenue

TACOMA.

En Misgjerning har jeg at fortælle om, saa gruelig og saa utrolig, at jeg gjerne toug dermed, da Efterlægten, hvis jeg ikke blandt mine samtidige havde saa mangfoldige Vidner, måtte tro, jeg fortalte Eventyr. Forvigt gjorde jeg mit Hædreneland kun en maadelig Djæleste, om jeg angif at fortælle, hvad det ikke angif virkelig side.

Maria, Eleaceers Datter fra Fleksen Pecora "Isop Haus" hinsides Jordan, en fornem og rig kone, var tilknyttet den ørige Mengde flygtet til Jerusalem, som nu beleiredes. Ii bendes Ciendom, saa meget hun fra Pecora i en Gast havde faaet med sig og bragt til Staden, var hende alerede farværet af Voldsindendene, og Resten af hendes klosterheder og den Jøde, hun slæssede sig, blev hende frataget ved de daglige Overfald. Da vaakom der hende en frugtlig Sindstemning. Øste ifordt hun og hændede for at opagge Morderne, men forgjørtes, hvorefter i Brede eller af Medlidenhed tog nogen hende afslag. Tilsidst var hun fæld af at fås til Spise tilveie for andre, især da der heller ingensteds mere var noget at fåa. Hungeren rajede i hendes Indvolde og gik hende gennem Mary og Ben; men Forbitrelse brændte i hende endnu værre end Hungeren, og begge indgav hende en Beslutning, som Naturen maa gøre ved. Hun havde en spæd Dreng ved Brystet; rærende greb hun Barnet med de Ord: "Din Staffer! Krig, Hunger og Oprør! Hvorfor pleier jeg dig? Hos Romerne ventet dig sun Trældom, om vi lever, men ja, Hungeren under dig end ikke denne Trældom, og værre end både Trældom og Hunger er dette Røveri. Vel an! Jeg vil cede dig. Du skal blive Oprørerne en Selvedes Plageanind og blive en Gru at høre om for Verden fra Slegt til Slegt. Kun dette manglende endnu Jøderne: deres Illkyffe!"

Som sagt, saa gjort! Hun slagtede iun Son, stegte ham, aad halvdelen og glemte Resten. Lieblæskelig var Oprørerne der, og da de lugtede Steg, truede de hende strax med Døden, hvis hun ikke kom frem med Maden, hun havde lavet. Et godt Stink har jeg gjent til eder, sagde hun, og afhyllede mi Levningerne af Barnet.

Goden og Forbanselske areb dem, da de stod der som konstagne ved Synet.

Mu Vibskræft var Barnet, siger hun, "og min er Gjerningen. Spiser! Jeg har spist. Var dog ikke mere bloddygtige end en Swinde, mere smime end en Moders! Men har I saa sin en Hølle at I ikke forvirre mit Øsfer. Jeg har fortæret

det halve, saa lad mig da have det gæl. Hermas impledte og sagde til den rige Ingling:

"I disse Ord, har de Hellige indolt en stor Sandhed. Vend altid dit Hjerte først mod Himmelens og derpaa mod Jordens; da bliver du et Sendehed, som Gud udfoarer til at bringe Trost og Lindring til dem, som lider og jøger, og da bringer du Gud et Takoffer som behøver ham."

SOME ACTS OF THE HOLY SPIRIT.

1—The Baptism of the Spirit.

Christ shall baptize you with the Holy Ghost, said John the Baptist. (Matt. 3, 11; Mark 1, 8; Luke 3, 16; John 1, 33.)

Ye shall be baptized with the Holy Ghost not many days hence, said Christ to His apostles. (Acts 1, 5.)

On Pentecost this promise was fulfilled. (Acts 2, 4.) Again in the case of Cornelius the Centurion at Caesarea, Peter said: "As I began to speak, the Holy Ghost fell on them, as on us at the beginning," at Pentecost. "Then remembered I the word of the Lord, how that He said, 'John indeed baptized with water; but ye shall be baptized with the Holy Ghost.'" (Acts 10, 41; 11, 15, 16.)

With one Spirit are we all baptized into one body—of Christ, the Church. (1 Cor. 12, 13.)

2—The Filling of the Spirit.

Full of the Holy Spirit, Jesus returned from His baptism in the Jordan, and was led by the Spirit into the wilderness. (Luke 4, 1.)

At Pentecost the apostles were all filled with the Holy Ghost, and three thousand were converted. (Acts 2, 4.)

Filled with the Holy Ghost, Peter preached a powerful sermon, preached and became the first and the apostles spake the Word of God with boldness. (Acts 4, 8, 31.) Full of the Holy Ghost, Stephen was chosen a deacon, and full of the Holy Ghost, Stephen Christian martyr. (Acts 6, 5; 7, 55.) Paul was filled with the Holy Ghost to do his great missionary work. (Acts 9, 17; 13, 9.) Barnabas was full of the Holy Ghost. (Acts 11, 24.)

O'BRIEN GROCERY CO.

Wholesale and Retail Grocers
Sælger direkte til Forbrugere.

1144-1146 Pacific Avenue — Central Public Market
TACOMA, WASH.

Send efter fri Prisliste.

Skriv på Norsk.

all His Christians. "Be not drunk with wine, wherein is excess; but be filled with the Spirit."

Drunk with wine,—listen to their sinful drunken songs! Filled with the Spirit,—listen to their psalms and hymns and spiritual songs, singing and making melody in their heart to the Lord; giving thanks always for all things unto God and the Father in the name of our Lord Jesus Christ. Eph. 5, 18—20.)

3—The Sealing of the Spirit.

Only perfect lambs were to be offered to God, and so the priest inspected the lamb very carefully to discover any blemish; when it was found flawless, he would seal it with the temple seal, thus certifying that it was fit for sacrifice and food.

Christ, the Lamb of God, was sealed. (John 6, 27.) Christ presented Himself for baptism, and the Holy Ghost rested on Him in the shape of a dove, according to the prophecy of Is. 11, 2, and the Father's voice was heard from heaven: "This is My beloved Son, in whom I am well pleased."

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

By this sealing of the Spirit Christ was separated for service and sacrifice. Baptized with the Holy Spirit, Christ baptized with the Holy Spirit and with fire. (John 1, 33; Matt. 3, 11.) By the Spirit of God Christ cast out devils. (Matt. 12, 28). Christ through the eternal Spirit, offered Himself without spot to God. (Heb. 9, 14.) Christ is declared to be the Son of God with power, according to the Spirit of holiness, by the resurrection from the dead. (Rom. 1, 4.) Christ was received up after that He through the Holy Ghost had given commandments unto the apostles. (Acts 1, 2.)

As He, so we. "In whom having also believed, ye were sealed with the Holy Spirit of promise." (Joel 2, 28; Eph. 1, 13.) God also sealed us, and gave us the earnest of the Spirit in our hearts. (2 Cor. 1, 21, 22.)

We are sealed to separation and service. "The foundation of God standeth sure, having this seal: 1. 'The Lord knoweth them that are His.' 2. 'Let every one that nameth the name of the Lord depart from unrighteousness.'" (2 Tim., 2, 19.) — Ownership and holiness!

We have been sealed with the Lord's seal of ownership; we are His property. Can we yet be "servin' divers lusts and pleasures?" No! "Grieve not the

Spirit of God, in whom ye were sealed unto the day of redemption." (Eph. 4, 30.) On that great day we shall be raised up "if the Spirit that raised up Jesus dwell in you." (Rom. 11, 9.) By that seal God will recognize us as His property, and not pass over. Spoil not the seal by sin!

The second inscription on our seal is: "Let every one that nameth the name of the Lord depart from unrighteousness." (2 Tim., 2, 19.) "Holiness to the Lord" was the inscription on the forehead of the high priest (Ex. 39, 30), and that is to be on our forehead, and that is to be on the bells of our horses and on every pot. We are to worship the Lord in the beauty of holiness. (1 Chron. 16, 29.) Whether therefore ye eat, or whether ye drink, or whatsoever ye do, do all to the glory of God.

IV.—The Anointing of the Spirit.

"The Spirit of the Lord is upon Me, because He hath anointed Me to preach good tidings to the poor." These words of Is. 61, 1 Jesus applies to Himself in Luke 4, 18. And so we read: "Thy holy Servant Jesus, whom Thou didst anoint." (Acts 4, 27.) "God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power." (Acts 10, 38.) And so He is called Christ, the Anointed; and His disciples are called Christians, the anointed. As He, so we. He was anointed, and we are anointed by Him. "We have anointing from the Holy One" (1 John 2, 20.) He that anointed us is God. (2 Cor. 1, 21.)

Of old, prophets, priests, and kings were anointed, separated to serve the Lord. (1 Kings 19, 16; Lev. 8, 12; 1 Sam. 16, 15.) Jesus was anointed to be our Prophet, to teach us; our Priest, to save us; our King, to rule us. Christians are anointed to be the prophets, the teachers, of this world. We are Christ's witnesses to testify of Him to the whole world.

Christians are anointed to be priests for the world; we are to lead a holy life for the world, to let our light shine, that they may see our good works and glorify our Father which is in heaven.

We are to be kings, and rule ourselves, and keep down our flesh, the world, and the devil.

We are to sacrifice ourselves, lay down our lives, to bring Christ to the world as the only Savior of the world.—William Dallmann.—("Luth. Witness.")

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Baasen, H. E., Silverdale, Wash.
Bergeson, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
Blakkan, L., Box 175, Rockford, Wash.

Borg, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.

Brevig, T. E., Teller, Alaska.

Brelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Evjenth, Rev. R. U., 551 Duboce Ave., San Francisco, Calif.

Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 37 Colbywood St., San Francisco, Cal.

Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Phone Proctor 2133.

Harstad, B., Parkland Wash.
Phone 7884-J-3.

Heimdal, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., No. Yakima, Wash.

Henriksen, Geo., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johansen, J., 204 1st St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.

Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.

Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Sandmel, A., Lyman, Wash.

Rasmussen, L., Burlington, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., tie, Wash.

Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Silverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikts Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem.

1445 Moore St., Bellingham, Wn.

Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.

Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Pacific Lutheran Academy

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND
OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt ut anerkjendt av University of Washington. ☈

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normalskole og forretningsfag, musik, husholdningslære, byggekunst. Extrakurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen intrædelsesexamen kræves. Kom naarsonhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit.

Adresse:

N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

YOUNG PEOPLES' CONVENTION AT FIR, WASH.

Excellent reports come to us from the convention which the P. U. P. held in Fir last week.

The editor of Pacific Herold was prevented from coming owing to official duties which could not be avoided. At the last minute, so to say, he found he could not go and sent a telegram to Rev. Heimdal to that effect. I hope, Rev. Heimdal had opportunity to mention this.

Pacific Herold wishes to congratulate the Young People and the singers on the grand success of their work. We likewise extend to Rev. Heimdal and the congregation in Fir congratulations on the completion and dedication of its new, beautiful church.

Read Mr. Forde's speech, delivered at the convention, which you will find in this issue of Herold. The speech is good.

Fellow Singers, Ladies and Gentlemen:

It is the first time I have had the pleasure of attending a concert given by the combined choruses of the Synod Lutheran Church as a member of one of those choirs. I find this occasion very inspiring, almost solemn; and I only wish I could be able, in the fifteen minutes set aside on this program, for a talk, to say something that would be fitting and really worth while.

It is always difficult for a speaker to choose his topic, but for a layman it is a real task to find a suitable subject to speak on at a place and before an audience.

Dylag fraz Luther Publ. House.

Steamship Agency

Bücher paa alle fornre Klæder
Linier

J. F. Visell Co.

114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Beste Kaffe i Byen med Fis-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

ence of this kind. You may be sure, therefore, that I feel the responsibility keenly, fearing that I shall not be able to do justice to this occasion. In casting about for a possible subject I naturally felt that a musical topic would be highly proper, perhaps the only proper, but although I sing a little and appreciate music more than the average person with my very limited capacity for music I soon realized that it was useless for me even to try such subject. A discourse on music can be made very technical and scientific as well as highly philosophical. Music plays a great, big role in the scheme of this life and in the life of every individual and we know from the Bible that music shall play a big role in the life hereafter. We know that there is not an entertainment given whether sacred or secular where music of some sort is not presented; and in no realm, in no activity of our lives does music play a larger part than in church. Singing and playing of sacred songs and music should properly constitute a large half of our church work, and therefore it is a beautiful thing that our young people of the Lutheran Church respond to the Christian duty and consecrate their efforts and make possible just such an occasion as this.

Then as I continued to think along the line of church work and service I began to ask myself, what privileges do I enjoy by reason of the church, and what duties and responsibilities are evolved on me in return by the church? Immediately I felt the seriousness of that proposition. There is no doubt in my mind that those of you of my age and younger as well as those of you who have passed that age and perchance passed the meridian of life have sometimes, some often, some more seldom, been confronted by these very questions and as you have reflected have become aware of their seriousness and importance. What privileges does the church confer upon me and what duties does it impose?

We, who are born of and raised by Christian parents and have been taught the Christian religion know, that the privileges conferred upon us by our church are briefly these, to be baptized in the Christian faith, instructed in

the teachings of the Bible, partakers of the Means of Grace in order that we might be kept in our baptismal covenant and so be prepared to enter into Eternal Communion with our Creator at our death. This is the ultimate purpose of the church on earth for which it was organized and has been maintained.

I assume that every one here admits that this, in the main, is the purpose of the church; I assume, too, that it be admitted that the organization of the Christian church is biblical and that the person who lives from birth to death wholly outside of the church cannot hope for eternal salvation. If that be admitted it necessarily follows that our first duty toward the church and to ourselves is to become workers in it, to do all in our power to further its blessings and spread its influence and the question then comes to each of us, what have I done to further the influence and purpose of my church? Personally, I have to confess that I have done little or nothing. Some of you will, if you be honest with yourselves, have to confess the same. But never have I come to the point where I would let go of those teachings and precepts I received and acquired in my home and schools in Norway and I know positively that the religious training I received there has, time and again, kept me on the safe side of many temptations as I have plodded my way alone and unguided through the very hotbed of iniquity in the lumber and mining camps of this country since a mere boy; and while I have said and done many things that I know must have been abominable to God and man should, in this day of enlightenment and advance, be ashamed to yet I really was taught better, confess that we believe the church unnecessary. Such a confession is born of ignorance whether it comes from the most learned professor or the commonest laborer.

I have no sympathy with such teachings as evolution if it means to deny the presence and existence of the Almighty Creator. While I am proud of our great university which I attended for four years and from which I graduated, if it be true as is charged that it is instrumental in sending out men and women whose belief in God as the Creator and Maintainer of this great universe is shaken as a result of their attendance there then it is a curse to the people of this state.

instruction has been a great big blessing and safeguard to me.

I have tried to observe the difference between the church here and in Norway and have long since come to the conclusion that the church in Norway wielded a much less effective influence over the people than is the case here. It has been the sad experience of some of our ministers that those who have come from the old countries have less interest, less enthusiasm for church work than those who are born and raised here. The reason is obvious to those of us who have lived there. The church in Norway is conducted along lines similar to all other governmental activities there. Very efficiently organized, but ever failing to enter into the personal feeling and interest of the people beyond taxing them regularly and heavily for its upkeep. It is a cold, business-like relation that exists between the people and the church in Norway. Nevertheless it has always performed its functions, automatic, though it be. But in this country we become members of the church not as a matter of course but as a matter of choice and immediately we feel more warmth, a more personal interest a more brotherly spirit; and if the newcomers act a little cold and un-enthusiastic at first it is due to their experience with the church of their youth.

Becoming acquainted with the constitution, laws and institutions of this great commonwealth we readily endorse the principle of religious liberty and separation of church and state, but let us not take that to mean that it is not necessary to identify ourselves with any church at all. We have been abominable to God and man should, in this day of enlightenment and advance, be ashamed to confess that we believe the church unnecessary. Such a confession is born of ignorance whether it comes from the most learned professor or the commonest laborer. I have no sympathy with such teachings as evolution if it means to deny the presence and existence of the Almighty Creator. While I am proud of our great university which I attended for four years and from which I graduated, if it be true as is charged that it is instrumental in sending out men and women whose belief in God as the Creator and Maintainer of this great universe is shaken as a result of their attendance there then it is a curse to the people of this state.

The more I hear of the new-fangled ideas and notions calculated to supersede the ancient and time-tried biblical truths the firmer I grasp that which I learned as a child and boy even though, as yet, it may be with my reason and understanding only. It may be difficult yes impossible to understand how God made Heaven and Earth, but it is much more plausible to me than that it made itself. Evolution may be an interesting study and very valuable, but it is valuable, it seems to me mainly as a means to give a glimpse of the might, wisdom and forethought of the Creator and ought invariably to strengthen the belief and faith in the old biblical version of the creation.

We often hear the accusation made by other churches and church members that the Lutheran church is cold or at best lukewarm. I wonder if there is not some truth in that assertion? The Norwegian people are not an emotional people. We are not a people that easily show our appreciation and for that reason I believe our ministers have a harder task than those of many other churches. In other churches the ministers, instead of having to lead the business meetings of the congregations and take care of their money troubles and sometimes take care of the janitor work, have those in their congregation who are able and willing to do those things leaving time and energy to the pastor to attend to his true ministerial duties and develop the real work he is called to do. Have we not those who are able to do these things? We

know we have them and we must look to and expect the young people of our congregations to be willing to become leaders in the different branches of church work. To that end let us seek enlightenment on church work and leadership. Reading about zealous church workers and leaders, their biographies and lives is certain to instill inspiration and enthusiasm. Next to the Bible read Luther, read his life, read his life work, the Reformation. How insignificant our efforts at church work will seem after reviewing Luther's performance of that colossal task.

Now that we stand at the very threshold of the consolidation of three Lutheran church bodies, coinciding, too, with the four hundredth anniversary of the Lutheran Reformation, may the young people of these bodies become imbued with the seriousness of the idea of service in the church. Let them stand by their minister to the end that he may render more effective work and be able to detect results from his labors. Then we are doing not a favor, but our plain duty, doing the bidding of the Bible which is the only true basis of all church activity.

TEXTS FOR THE TIMES.

What meaneth this? Acts 2, 12.

That was the question asked the first day of Pentecost. Answering it, we know what that miraculous manifestation meant to the apostles. It meant a wonderful enlargement of their mental powers. In a moment they were possessed of the knowledge and mastery of many languages. It meant also an enlargement of their spiritual powers. Firm and full understanding of the truth takes hold upon them. And it meant a thorough equipment for their life's calling. Shy, timid, huddled together like sheep fearing the wolf, the same men go forth, lion-hearted, as valiant heroes to obey their Master's bidding.

And now that it is over, do we simply live in the pleasant recollection of what it meant to them? The Spirit is still an active and powerful Agent. We still have a vast and eternal interest in His ministrations. What meaneth Pentecost to us?

It meaneth, likewise, the enlargement of our knowledge. How! "And when the day of

Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place." They were there for one intent, to render God worship. Would we have the Spirit's manifestation, we must be regular attendants upon the Word and services of God. We have no right and no promise to expect Him except in His Word and Sacrament, and where that Word is employed and those Sacraments are administered. It is only as you take and read, listen and meditate, that your views in spiritual matters become enlarged, your convictions clearer and deeper, your doubtful heart confident and decided. A man or woman is spiritually enlightened in proportion as he or she waits upon the means through which the Spirit works.

It meaneth, likewise, the enlargement of our spiritual powers. God does not wish us to be weak, minimum Christians, Christians of stunted and pigmy life. How do we become otherwise? If you allow the Spirit to direct you. Have you noted that the persons who are most influenced by the Holy Ghost are the most unworldly, the least concerned and interested in its frivolities, amusements, and vanities? The explanation of this? In proportion as the Spirit of God rules you, that determines your bent of mind and heart in respect to the company you keep, the places you sit in, the look of your eyes, the movement of your feet. Christian character, Christian conduct, is just in proportion as the Spirit dwelleth in our hearts. "Walk in the Spirit," St. Paul directs, "and you will not fulfil the lusts of the flesh," nor of the eye, nor of the pride of life.

It meaneth, likewise, equipment for our life's work. Without the Spirit there is no service and no sacrifice for Christ and His Church. When the Holy Ghost came upon the apostles, life for them meant to spend and to be spent for their Lord and His cause. Indefatigably did they labor, counting nothing too dear and too hard. So, wherever the Spirit to-day is permitted to do His work, He impels the believer to activity and sacrifice. The powerful Church is the working Church, where minister and members are conjoined to gain souls and buildup the Kingdom. The powerful Christian is the working Christian, who, impelled by the divine moving force within, unselfishly and gladly gives time

and strength and means to the advancement of His Savior's cause.

This is what Pentecost meaneth to us. Not the extraordinary endowments that fell to the first Christians on that blessed day, but the same enlightening, sanctifying, enlivening power. Oh, that we may entrust ourselves to His teaching and guidance!—L. Buchheimer. (*Luth. Witness.*)

Hvad amatørfotografer trænger

FAAES HOS

E. W. STEWART & CO
939 Comm. St. Tacoma

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Hvis I ikke allerede har kjøpt

Eders

Sommer Sko

Gaa direkte til

**Samuelson &
Berg**
1110 So K St.

**Parkland Merchantile
Company**

W. J. FREEBORN, Prop.

GENERAL MERCHANDISE
Tel.: Mad. 106 J 3

Vi sælger endnu de bedste
"BIB" OVERALLS

- \$1,25 -
til

Garanteret ægte Kulører.

L. Benjamin, Inc.
740 Pacific Ave.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main. 392-A. 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

 **GLASSES FITTED
COMPLETE \$1.00**
**MICHAEL BROS.
DRUG CO.**
1326 PACIFIC AVE.—1516 JEFFERSON AVE.

Drik den ægte 99 KAFFE, det er

en værtenskab.

Kr. 25c pr. pund.

CRESCENT MFG. CO.